

Sygn. akt IV CNP 121/11

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Kozłowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 kwietnia 2012 r.,

skargi J. F.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego

z dnia 14 lutego 2007 r.,

w przedmiocie odwołania syndyka masy upadłości Fabryki Urządzeń Chłodniczych

w B.

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

J. F. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 14 lutego 2007 r., wydanego w postępowaniu o ogłoszenie upadłości Fabryki Urządzeń Chłodniczych w B., mocą którego Sąd odwołał go z funkcji syndyka masy upadłości Fabryki Urządzeń Chłodniczych w B. i syndykiem wyznaczył inną osobę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W dniu 25 września 2010 r., wskutek wejścia w życie ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 155, poz.1037), zmienił się stan prawny w zakresie dotyczącym skargi na niezgodność z prawem prawomocnego orzeczenia. Według nowego stanu prawnego, przedmiotem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem mogą być tylko prawomocne wyroki kończące postępowanie w sprawie, prawomocne postanowienia co do istoty sprawy wydane w postępowaniu nieprocesowym, prawomocne postanowienia wydane w postępowaniu o uznanie i stwierdzenie wykonalności orzeczeń sądów państw obcych oraz prawomocne postanowienia wydane w postępowaniu o uznanie i stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego za granicą lub ugody zawartej przed sądem polubownym za granicą (art. 424¹, art. 519², art. 1148¹ § 3, art. 1151¹ § 3 i art. 1215 § 3 k.p.c.). Inne prawomocne postanowienia, w tym postanowienia incydentalne, a także orzeczenia wydane w postępowaniu egzekucyjnym oraz upadłościowym i naprawczym, nie mogą być przedmiotem skargi. Jeżeli przez ich wydanie została wyrządzona szkoda, strona może dochodzić jej wynagrodzenia bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi, czyli przed sądem powszechnym, bezpośrednio od Skarbu Państwa, w sprawie o odszkodowanie (art. 424^{1b} k.p.c.). Unormowanie to jest zharmonizowane z art. 417¹ § 2 zd.1.k.c., z którego wynika, że jeżeli przepisy odrębne stanowią inaczej można dochodzić odszkodowania bez obowiązku uzyskania orzeczenia prejudycjalnego.

W ustawie z dnia 22 lipca 2010 r. nie przewidziano przepisów przejściowych, co oznacza, że od chwili wejścia w życie ustawy, zgodnie z zasadą bezzwłocznego stosowania przepisu procesowego, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczeń innych niż wymienione w art. 424¹ k.p.c. jest niedopuszczalna. W myśl art. 424⁸ k.p.c. skarga niedopuszczalna podlega odrzuceniu, przeto na podstawie powołanego przepisu Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.